

پایان تیره اعتصاب کارگران ذوب آهن،

سازشی خفت بار

یک کارگران ضد سرمایه داری / دیماه ۱۴۰۱

////////////////////////////////////

خبرها حاکی است که کارگران معترض و در حال اعتصاب چند بخش ذوب آهن اصفهان در نیمه راه، بدون اینکه هیچ سطح از خواست نازل خود را بر سرمایه داران تحمیل کنند، دست از اعتصاب کشیده و به سر کار بازگشته اند!! مطالبه کارگران همان گونه که در گزارش پیشین آمد افزایش دستمزد بود، مدیرعامل ذوب آهن گفتگو درباره این خواست را به بعد موکول کرده است!! او سخاوتمندانه!! و کرامت آمیز!! دستور داده است تا جزئی از مزدهای معوقه اعتصاب کنندگان که با مهر پاداش ممهور است!! (حدود یک میلیون تومان) پرداخت شود!! اقدام مدیرعامل با توافق کارگران مواجه شده است!! و به اعتصاب پایان داده اند. سازشی خفت بار که بدون تردید برگی سیاه در کارنامه آنان خواهد بود. در شرائطی که فوج، فوج زنان و فرزندان همین کارگران در خیابان ها، محلات، دبستانها، دبیرستان ها، دانشگاهها، پشت بامها، متروها، در اعتراض به آپارتاید وحشیانه جنسیتی، فقر، گرسنگی، بی سرپناهی، محرومیت از ابتدائی ترین آزادیها و حقوق انسانی یا سایر سیه روزی های مولود سرمایه داری، بدون داشتن هیچ افق روشن اجتماعی، هیچ صف مستقل طبقاتی، هیچ راهبرد نقشه مند رهائی آفرین، فریاد سرنگونی رژیم حاکم سر می دهند، حماسه می آفرینند، به دنیا درس شجاعت می دهند، گلوله باران می گردند، کشته می شوند، آری در چنین شرائطی همسران همین زنان، پدران همین جوانان حتی حاضر به مبارزه بر سر بهای بازتولید نیروی کارشان، حتی همان مبارزه رفرمیستی پیشین خود هم نیستند!! این کارگران به جای آنکه در وضعیت متلاطم روز، همجوش با خیزش سرنگونی طلبانه بخش دیگر طبقه خویش، در تدارک صف آرائی نیرومند شورائی و ضد سرمایه داری باشد، به جای آنکه آهنگ تصرف مراکز کار و تولید نماید، به جای آنکه سرود خارج ساختن حاصل کار و تولید نسلهای متوالی طبقه اش از چنگال قهر سرمایه سر دهد، به جای آنکه معترضان خیابانی، دبیرستانی، دانشگاهی، محله ای طبقه اش را به برپائی یک قدرت سراسری سازمانیافته شورائی ضد بردگی مزدی دعوت کند، به جای آنکه سرنگونی طلبی این بخش را بار طبقاتی ضد سرمایه داری بخشد، به جای اینها حتی از جدال حول تعیین بهای نیروی کارش هم انصراف داده است و دست برداشته است!! کارگران ذوب آهن باید بدانند که همان یک میلیون تومانی هم که دریافت کرده اند نه حاصل اعمال قدرتشان، که بدبختانه محصول ترس سرمایه دار از قدرت آنها بوده است. بورژوازی بسیار بیشتر از کارگران قدرت آنها را می شناسد و از آن دهشت دارد، مدیرعامل ذوب آهن با نگاه به اوضاع روز، با احساس خطر از گسترش اعتصاب، وحشت از سرایت اعتصاب به سایر حوزه های مجتمع یا مراکز کار دیگر، در هراس از پیوند خوردن اعتصابات به خیزش خیابانی، با درنگ بر همه اینها دست به کار پرداخت یک میلیون تومان مزد معوقه شده است، مدیرعامل، قدرت کارگران را در نظر آورده است اما خود آنان بدبختانه حاضر به شناخت این قدرت نیستند!! فعلا چنین است!!!

پایان /